

sid praktiliselt ainult laululuiged (99 %), siis võib oletada, et ka tagalahtedel oli see liik ülekaalus. Matsalu lahe nendes osades, kus õnnestus liiki määrata, olid kerges ülekaalus (67 %) laululuiged. Sisemaal nähtud määramata luiged võisid aga olla nii väike- kui ka laululuiged. Eeltoodut arvestades võis loendatud laululuikede üldarv olla kuni 6000 is. ja väikeluikede üldarv kuni 5000 is.

Väike- ja laululuikede levikus oli seega nii ühisjooni kui ka erinevusi. Mõlemad liigid peatusid valdavalt Lääne- ja Põhja-Eesti rannikul ning Vahe-Eestis. Peatuspaiku ei avastatud vaid Loode- ja Lõuna-Eesti siseosades. Lääne-Eestis oli liigiti pilt erinev - laululuiged olid enam koondunud Väinamerele (eriti Haapsalu lahele), väikeluiged aga Pärnu lahe piirkonda. Ilmselt tuleneb see kahe liigi toiduobjektide mõningasest erinevusest. Tundub, et väikeluiged peatuvad suhteliselt enam sisemaa põldudel. Väikeluige kogumid olid ka keskmiselt kaks korda suuremad kui laululuigel (vastavalt 82 ja 41 isendit). Noorlindude osakaal kogumeis oli aga väga lähedane - väikeluigel 15 % ning laululuigel 16 %. Seega oli 1989.a. mõlemale liigile keskmise peitsusedukusega.

Täname siinkohal kõiki luigeloenduses osalenuid ning soovime sama aktiivset osavõttu ka tulevikus.

MÄRKMEID LUS-1 ORNITOLOOGIASEKTSIOONI KORRESPONDENTIDELT III
Some Notes by Amateur Ornithologists of ENS (III)

Ennenägematul hulgal esines 1989.a. kevadel luiki Vändra kandis. Ilmar Linnu teatel saabus 16.märtsil Vihtra küla koristamata põldudele ligemale 5000 luike. Mõni päev hiljem ulatus luikede arv juba 10-15000-le ning siinsed väljad meenutasid lausa valendavat merd. Samal ajal loendas üks bussijuht Vändra ja Tori vahel maantee lähikonnas veel vähemalt 20000 luike. Linnud kippusid ka taluüdedesse. Kohale jäid luiged aprillil keskpaiga-

ni, mõned kuni 25.aprillini. Esindatud olid nii laulu-, väike- kui ka kümnokk-luiged, nende arvulist suhet ei olnud aga võimalik kindlaks teha.

1989.a. 7. ja 9.juunil vaatles Arvo Täll Kihnu saarel teraviljapõllul mustjat naerukajakat, kellest liigikaaslased kõrvale hoidusid.

1990.a. jaanuaris külastas Mart Heeringu andmetel Põlvas lindude söögilauda kaks rasva- ja sinatihase värda.

Enn Kangur vaatles 1990.a. 20.-30.aprillil Kose-Uuemõisa pargis järjekordset "hullu" emametsist, kes kõndis pargiteedel, tänavatel ja koolimaja siseõuel (inimeste vahel), lendas mõisahoone katusele ja isegi seisva veoauto kabiini otsa, kus laskis end inimestel sillitada ning sülle võtta. Viimase 20 aasta jooksul on E.Kangur Kose-Uuemõisas täheldanud üldse 8 "hullu" metsist, neist 6 isas- ja 2 emaslindu. Kõik vaatlused on tehtud kevadisel ajal, ainult ühel juhul (1984.a.) oli isaslind kohal septembri algusest kuni järgmise aasta aprillil alguseni.

Erakordselt vara pesitses 1989.a. must-kärbsenäpp (metstikk) Pärnu lähistel Sauga vahtkonnas. 31.mail leidis Tenno Laur siin pesa nelja pojaga, kelle sulgkate oli nii pea, tiibade kui ka saba osas juba välja arenenud. T.Lauri poolt vaadeldud 1100 must-kärbsenäpi pesakonna hulgas oli ülalmärkitud kõige varasem.

1990.a. pehmel lumeta talvel võis varast pesitsemist täheldada mitmetel lindudel. Nii leidis Villu Anvelt Nurmsi kandis (Järvamaa) pehkinud lepatüükast 7.veebruariil rasvatihase vastse pesakoopa. Kärkna metskonna Karussaare vahtkonna (Tartumaa) rabamännikus avastas Lembit Enok ronga pesapojad juba 24.veebruari(!); viimased olid pesas veel 10.aprillil.

1990.a. 31.mail leidis Ivar Enni Läänemaal ühel kadakal maapinnast 0,8 m kõrgusel paiknevas metsvindi pesas tervelt 8 muna. Varem on ta leidnud kolm 9-munalist must-kärbsenäpi kurna.

Koostanud Lemming R o o t s m ä e